

"Не бъдете като лицемерите"

Матей 6:5

Мнозина вярващи са се срастнали с навика да се представят за християни. Ние водим "духовен" живот, говорим "духовен" език, имаме "духовно" държание и всичко това правим съзнателно и с желание. Възможно е това да ни се отдава добре, но усилието, което изразходваме в случая би трябвало от самото начало да ни подсказва, че нещо не е в ред. Ние се мъчим да се освободим от някои неща, но колко усилия и напрежение ни коства това!

Необходимо ли е да говориш на един език, който не е твой? Ако е така, ти ще разбереш какво имам предвид. Колкото и да го желаш, думите не текат свободно и естествено. Трябва да се насилваш, за да говориш по този начин. А когато си служиш със своя собствен език, това става много лесно. Говориш без усилия и не е необходимо да напращаш мисълта си.

Именно тази свобода показва на другите какъв човек си ти. Няма нищо по-вредно в християнския живот от артистичността и нищо по-полезно от това, нашите думи и молитви и въобще цялото ни държание, да се превърнат в логичен резултат на живеещия у нас Господ.

Уочман Ни